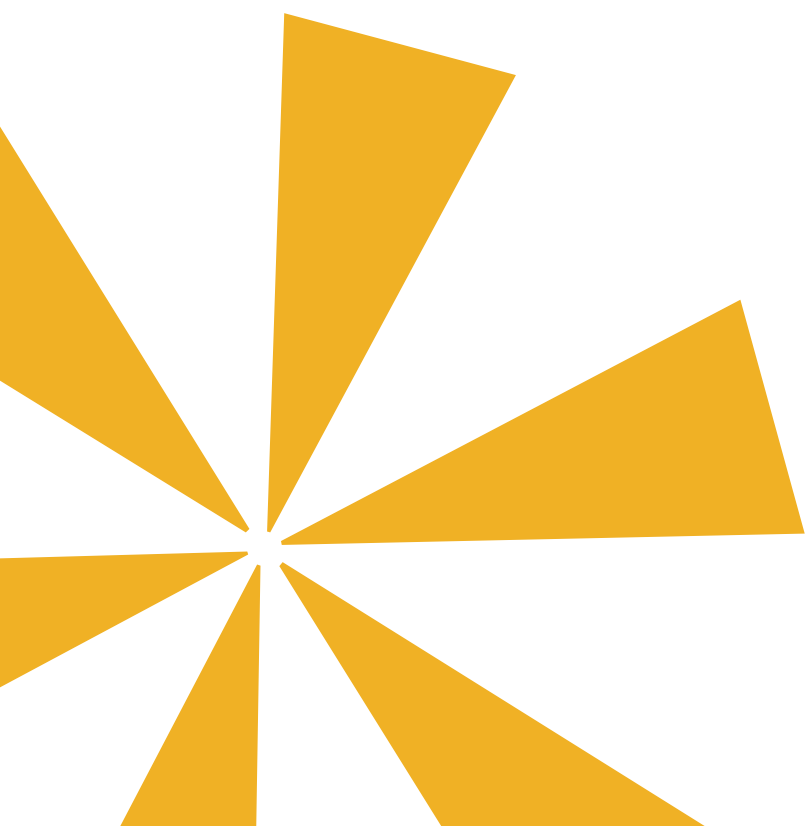

LASKAV*ST

**NADĚJE ZLÍN
ČTVRTLETNÍK**

**ČERVENEC 2022
ROČNÍK 13
ČÍSLO 2**

ÚVODNÍ SLOVO

Milé čtenářky a čtenáři,

slova a myšlenky pro tento úvodník jsem sbírala v téměř zapomenuté krajině v pohraničí pod hřebeny Rychlebských hor. Zde si člověk připomíná pohnutou historii, těžké osudy mnoha lidí prožívané v poválečném období a zároveň lidskost některých, která umí povzbudit i po tolika letech.

Spolu se skupinkou žen každoročně poznáváme nový kout naší země, samy sebe i sebe navzájem, a přitom protáhneme tělo a vyčistíme hlavu. Taky máte osvědčený způsob, kdy spolehlivě načerpáte energii pro život a k další práci? Asi je to často spojené s cestou někam dál mimo běžně navštěvovaná místa.

Myslím na naše klienty, kteří na poznávání nových krajin nemají dost sil nebo možností. V našich službách se snažíme jejich stereotyp nabourat různými aktivitami. Ať už jsou to výlety, různá představení, poslech hudby, canisterapie nebo pravidelné bohoslužby. I v tomto čísle se o některých dočtete více. Od letošního května tuto nabídku doplňuje služba pastoračního asistenta. Doufám, že se podaří začlenit ji tak, aby z ní mělo užitek co nejvíce klientů a byla nějakým způsobem přínosná pro všechny služby naší oblasti.

Tak vám všem přeji, aby se vám podařilo v příjemném letním období, vyrazit někam, kde si odpočnete, načerpáte sílu, zažijete radost i ty kratičké okamžiky, kdy si uvědomíte, že vám život dává smysl.

Michaela Hrbáčková
nutriční terapeut a pastorační asistent

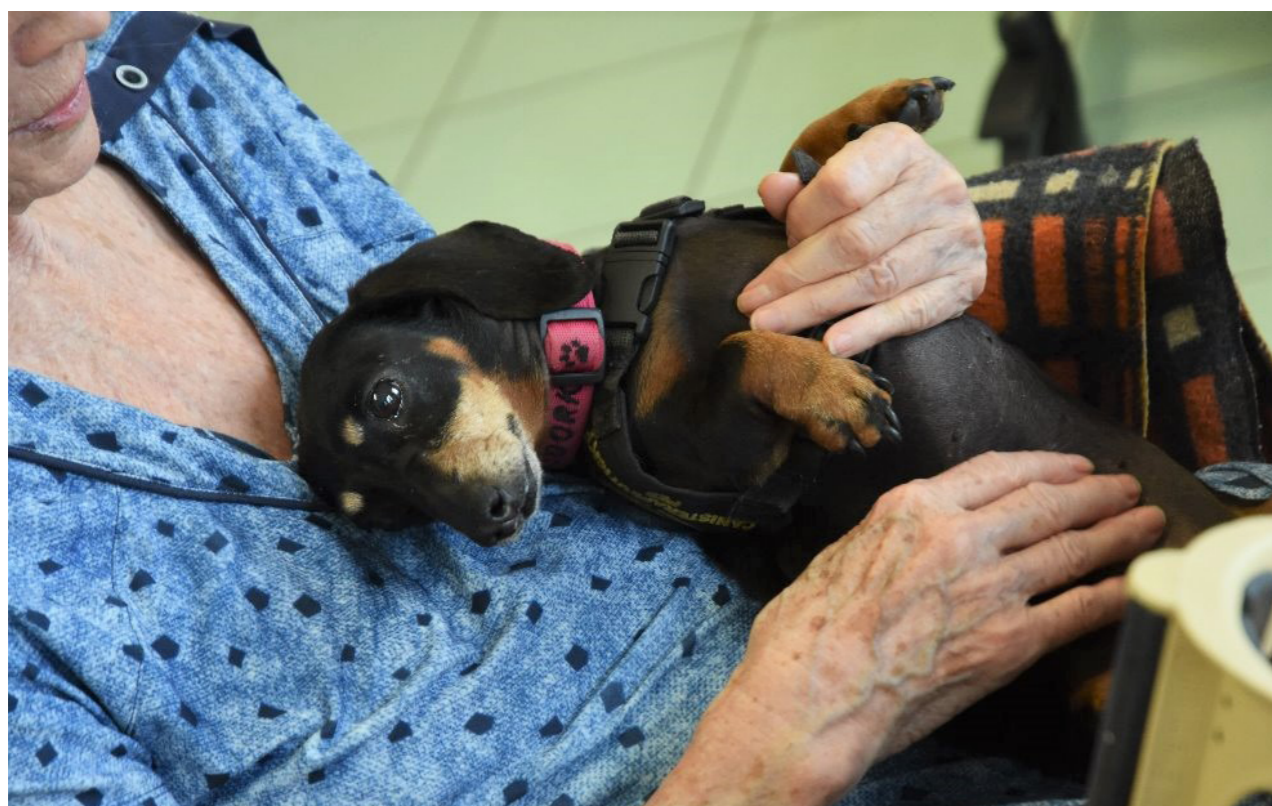
PSÍ LÁSKA A TRPĚLIVOST

Někdy i přesto, že je kolem nás mnoho lidí, se můžeme cítit osaměle. To se čas od času stane každému. Když pak ale přijde pejsek, podívá se na vás těma nevinnýma očima a přitulí se, je smutek ten tam. Proto jsme velmi rádi, že také letos můžeme pravidelně vítat v Domě pokojného stáří Naděje Zlín paní canisterapeutku i s jejími čtyřnohými parťáky.

A díky skvělé spolupráci naší aktivizační pracovnice Hanky a paní canisterapeutky Markéty se canisterapie posouvá ještě dál. Během ní totiž klienti trénují jemnou motoriku prostřednictvím vázání šátků pejskům, skládání skládaček zároveň s tím, kdy jim pejsek leží na klíně nebo stojí u jejich křesla.

Děkujeme za tuto psí lásku a trpělivost, která s sebou přinese našim klientům vždy mnoho radosti.

Projekt je realizován za pomoci Nadačního fondu Českého rozhlasu ze sbírky Ježíškova vnoučata.

PROCHÁZKY

Příjemné slunné dny lákají na čerstvý vzduch a k procházkám v přírodě. S klienty Domu pokojného stáří nás můžete potkávat v okolí domova, kde se nám nejednou podaří setkání i s kolegy a klienty denního stacionáře! Děkujeme za pomoc našim praktikantům. Pro klienty jsou tyto krátké procházky zpestřením a velkým potěšením! Mějte krásné dny plné zdraví a dobré pohody.

Tým Domu pokojného stáří Naděje Zlín

PŘEDSTAVENÍ FRANTIŠKA GEORGIADISE

Už od teenagerovských let mě lákala práce s dětmi a mládeží. Proto jsem vystudoval pedagogické lyceum a začal dobrovolničit v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež (= NZDM) v Kopřivnici. Později jsem vystudoval učitelství pro druhý stupeň ZŠ a S. Deset let jsem žil v Brně a věnoval jsem se už při škole pomoci sociálně znevýhodněným dětem, což mě přivedlo ke studiu sociální pedagogiky. Před nástupem do NADĚJE jsem pracoval s rodinami s dětmi jako sociální pracovník pro město Brno ve známé vyloučené lokalitě i mimo ni. Práce mě bavila, ale administrativy tam bylo až moc.

Vždy mě těšilo být průvodcem a podporovatelem klientů, a tak jsem se rozhodl, že bych chtěl změnit práci a být klientům blíž. Osud tomu chtěl, já se stěhoval do Zlína a uviděl jsem Nadějnou nabídku práce. A tak se to stalo. Když se mě někdo zeptá, co vlastně ve Vizovicích dělám, řeknu, že jsem „kamarád z povolání“. S kolegou Martinem se snažíme, aby se v klubu naši zájemci a klienti cítili jako doma a našli podporu, porozumění a prostor pro svůj rozvoj. Jsem rád, že můžu být součástí organizace, která je s lidmi a o lidech. NZDM „Vitek“ má dlouhou tradici a u místních dobré jméno. Za to můžu poděkovat všem mým předchůdcům a Martinovi, je radost navazovat na to dobré.

Ve volném čase rád chodím na procházky, kreslím, dobrovolničím, čtu a pěstuju rajčata na balkoně.

František Georgiadis
vedoucí sociální pracovník NZDM

NZDM OČIMA NOVÁČKA

Franto, ještě nejsi v klubu tak dlouho, takže si to určitě pamatuješ. Na co ses před nástupem na tuto pozici nejvíce těšil?

Nejvíce jsem se těšil na to, že budu mít čas si „zablbnout“ v dobrém slova smyslu, dát průchod kreativitě, vymýšlet akce pro děti a mladé lidi a s nimi si to pak i prožít.

Měl jsi naopak z něčeho strach? Naplnil se?

Napjatě jsem očekával, jak mě mezi sebe přijmou kluci a holky z klubu a taky jací budou kolegové. Dopadlo to všechno dobře. Skamarádil jsem se hned první den. Okamžitě jsem měl pocit, že tu se mnou počítají a že mám prostor se něco naučit a profesně se posunout.

Překvapilo tě něco? Bylo něco úplně jinak, než sis představoval?

Byl jsem zvyklý na větší kolektiv, tady mi to občas chybí. Ale někdy to má i své nesporné výhody. Jinak jsem docela věděl, do čeho jdu.

Kterou z aktivit s klienty podnikáš nejraději?

Když společně s klientem vymýšlíme, co budeme podnikat dál. Když vidím jejich zápal pro to, co je baví a jak to chtějí předat dál. Nezáleží na tom, jestli je to vaření nebo turnaj... Taková ta jiskra v očích, když vidíš, že tohle bude stát za to a už se začínáš těšit.

A kterou aktivitu mají naopak nejraději klienti?

Když se řekne „Vitek“ asi si každý z dětí hned vybaví náš pingpongový stůl nebo fotbal s Martinem. Pingpongová „obíhačka“ je super způsob, jak vybit přebytečnou energii po sezení v lavici, ale rozhodně to tady není jen o tom.

Máš už nějaké legrační zážitky?

Každý den se děje něco legračního. Nedávno jsme vyráběli sliz a skoro to v jednu chvíli vypadalo, že nám oživne a uteče.

V čem vidíš hlavní smysl tohoto nízkoprahu?

Tím, že jsou Vizovice městečko pod kopci, lišíme se od městských nízkoprahů. U nás je to hlavně o primární prevenci, předcházíme průšvihům a poskytujeme bezpečný prostor. Smysl to určitě má. Místní mladí by bez Vitku neměli co dělat, pokud by zrovna nebyli v kroužku. No a pak se postupně s narůstající důvěrou objeví i to, co je zajímavá a trápí. Každý si může vzpomenout na svá mladá léta, jaké to pro něj bylo. Chápeme, že všichni rodiče toho mají víc než dost, a proto jsme tady my, abychom nabídli bezpečné prostředí a svůj čas. Navíc my jsme spíš kamarádi, co vyslechnou, pomůžou a poradí, když je třeba. To dnes lidem včetně dětí tolik chybí! Jsme přehlčeni informacemi a tím, co bychom měli dělat a nedělat. Potřebujeme, aby někdo vyslechl i nás a zajímal se o nás samotné. Každý si zaslouží svůj prostor a NZDM je druh služby, která má ten luxus, že to může nabídnout. Co je pro každého z návštěvníků „Vitek“ nerozhoduje učitel, ani trenér, ale především každý sám v interakci s ostatními, čehož jsou pracovníci součástí. Myslím si, že v pocovidové době se potřebujeme přirozeně všichni setkávat offline a o to víc to teď má smysl.

Jaké jsou plány do budoucna? Čekají klub nějaké novinky?

Nic zásadního. Snažím se, abychom navázali na tradici služby, kterou tady klub má. Byli tu i pracovníci ocenění krajem. Chceme oživit to, co se povedlo už kolegům dříve. Květa a Martin odvedli kus práce a nebylo to určitě jednoduché zvládnout restriktce covidu. Já jsem přišel do lepších časů (klepu na dřevo). Po delším útlumu a následném „rozjezdu“ je opět potřeba klub přizpůsobit lidem, kteří k nám chodí. Můj osobní cíl je udělat to tak, aby to stálo za to všem.

ZPRÁVY Z KANCELÁŘE FUNDRAISERA, PROJEKTOVÉHO MANAŽERA A PR PRACOVNÍKA

Už je to půl roku, co kancelář fundraiserů, projektového manažera a PR pracovníka funguje v novém složení Švarcová & Melichárek. Toto sympatické uskupení se v lednu postupně poznávalo a budovalo přátelský pracovní vztah, ze kterého těží dodnes. Vždyť za necelých šest měsíců se tomuto týmu povedlo dosáhnout mnoha úspěchů.

Jak plynul čas, přibývaly také dary. Pro zkvalitnění práce s našimi klienty se doposud podařilo získat darem lednici, letní příkrývky, gramofony, nástroje pro muzikoterapii, kreativní potřeby, šicí stroje, rehabilitační pomůcky či hry pro děti a mládež z NZDM atd.

Práce nezůstala pouze u materiální pomoci. Podařilo se získat také finanční prostředky. Za pomoci grantů, nadací či darů právnických a fyzických osob se podařilo získat téměř 300 000 Kč. A to rok a snaha ještě rozhodně nekončí. Aktuálně je v přípravě či v posouzení několik projektů, které přinesou mnohé nové u nás v Naději.

Pečlivě se také pracuje na tom, aby byla Naděje vidět a aby se nabídka služeb dostala k těm, kteří je potřebují. Komunikace intenzivně probíhá na facebookovém (NADĚJE, pobočka Zlín) i instagramovém (nadeje_zlin) profilu zlínské Naděje, na webu. Také NZDM ve Vizovicích se dočkalo svého samostatného profilu na Instagramu (nadeje_vizovice), čímž se ještě více přiblížilo své cílové skupině, tedy dětem a mládeži z Vizovic. Zapojili jsme se také do projektu STEJNÁ ODMĚNA, jehož cílem je upozornit na nerovnost ohodnocení pracovníků neziskových a příspěvkových organizací a na nesprávně nastavenou legislativu v této oblasti.

Byla projevována sounáležitost s Ukrajinou, v rámci níž proběhla také sbírka léků. Kancelář se aktivně zapojila do komunikace s činnými úřady řešící migrační krizi.

Již tradičně byla pořádána benefiční akce Kabelkový VELEtrh, která se vrátila zpět na svůj původní jarní termín a po letech se ocitla v rukou nového týmu. Příprava této akce je velmi časově náročná, a to ať už se jedná o komunikaci se sběrnými místy, samotný sběr, třídění i naceňování kabelek, komunikaci směrem k veřejnosti a finální prodej. Akce samotná se uskutečnila 16. května v Městském divadle Zlín. Důkazem stálé obliby této benefice u návštěvníků byla rychlost, s jakou se většina kabelek prodala. Jednalo se o pouhou půl hodinu. Benefiční akce přinesla téměř 40 000 Kč, které budou investovány do zkvalitnění práce s klienty s mentálním postižením.

V řeči čísel je to 125 dnů v Naději, 1044 hodin nejen za počítačem, 7000 km naježděných do práce a z práce, téměř 1 000 km najeto v práci, bezpočet spotřebovaného inkoustu v tiskárně, stovky napsaných e-mailů a hodiny komunikace nejen s dárci.

Práce fundraiserů je sice krásná, ale mnohdy nevyzpytatelná. Věříme, že se jim i nadále bude dařit v jejich práci, která dělá radost nejen jim, ale především našim klientům a kolegům.

DOBROVOLNÍCI Z DESÍTKY

Člověk by dle nadpisu nejspíše čekal, že si přečte něco o dobrovolnících, kteří přicházejí pomáhat do sociální služby. O nich to ale dnes nebude. Na Desítce máme trochu jiné dobrovolníky. Honza, který v chráněném bydlení Desítka bydlí, se minulý rok nadchl pro dobrovolnickou činnost v rámci Zlín Film Festivalu, na kterém vypomáhal s různými činnostmi. Zkušenost se mu velmi líbila a dobré ohlasy byly i z té druhé strany. Honza se rozhodl, že by chtěl dobrovolničit i letos. A nebyl sám. Namotivoval i svého parťáka a spolubydlícího Jirku, který je pro každou legraci a šli do toho spolu. Honza i Jirka se učí čím dál větší samostatnosti a přihlášení do řad dobrovolníků zvládli zcela sami a vše si pečlivě zařídili. Na festivalu tedy dobrovolnickou činností doslova žili a myslím si, že i organizátoři byli spokojeni, že měli tak spolehlivé a aktivní dobrovolníky.

Mira Štěpán
sociální pracovník chráněného bydlení

NÁŠ IP DEN

Po skončení covidového období můžeme opět konečně pracovat s individuálním přístupem ke klientům a pomoci jim plnit si své sny a přání. Míša je velká rockerka. Období covidu jí znemožnilo zúčastnit se koncertů, na které se tak těšila. Když ale zjistila, že 26. 5. 2022 bude v pražské O2 areně koncert legendární rockové kapely Scorpions, neváhala ani minutu a rozhodla se, že ho chce navštívit. S Míšou jsme tedy vyrazily vlakem na koncert do Prahy a užily si pořádnou rockovou jízdu. Míšino přání mělo ještě druhou část, a to navštívit nějaké pražské wellness. Společně jsme vybraly, kam půjdeme a Míša si vyzkoušela solnou a finskou saunu a také vířivku. Jsme rádi, že jsme mohli pomoci další klientce splnit si sen.

Veronika Huňková
sociální pracovnice chráněného bydlení

SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÉ DÍLNY A ZLÍNSKÝ BEZOBALÁČ MAJÍ V POSLEDNÍ DOBĚ SPOLEČNÉ TÉMA

Bezobaláč intenzivně pracuje na zřízení Re-dílny, „jedinečného místa ve Zlíně, které celý svůj odpad využívá dál, inspiruje a dává smysluplnou práci handicapovaným či jinak znevýhodněným lidem“. V rámci grantu na podporu vzniku jsme navázali spolupráci a vytváříme recyklované deníky. Děvčata z Bezobaláče nám ukázala jak na to, zajistila šablony, návody, vybavení a materiál. My jsme v rámci papírenské dílny zase o kousek dál ve výrobě ručního papíru a začínají tak vznikat krásné přebaly na deníky, dárkové obálky, přáníčka, dekorace a záložky – opět z recyklovaného materiálu.

Aktuálně v dílnách s klienty dokončujeme přípravu cca 2 000 listů formátu A4. Ty vznikají z velkých obalových pytlů, které klienti rozstříhají na hrubou velikost, ořežou na daný rozměr, vyžehlí a napočítají. Z připravených listů vznikne asi stovka deníků se speciální obálkou a zamíří na konferenci Equilibrium jako pozornost pro účastníky.

S těmi by následně v dílnách mohl proběhnout workshop výroby ručního papíru. Díky myšlence, grantu a zapojení klientů při zpracování odpadu jsme mohli pořídit potřebné vybavení do dílen pro další rozvoj činností. A nám to dává smysl.

Možná nakonec skutečně budeme u vzniku Re-dílny, která může dát smysluplnou práci i našim klientům.

Michal Křížka
vedoucí sociálně terapeutických dílen

HALINA, MARIA A JAROSLAV Z UKRAJINY. JEJICH PŘÍBĚH A CESTA AŽ K NÁM DO NADĚJE

Až do 24. února 2022 jsme s dětmi a manželem žili šťastný život na předměstí Charkova, nedaleko ruských hranic. Měli jsme dům, chatu, auto, dobrou práci. Manžel je inženýr ve firmě, já jsem měla svůj salon krásy. Naše 18letá dcera byla vždy jedničkářka, studovala na nejlepší univerzitě v zemi, zpívala a hrála v hudební skupině, věnovala se dobrovolnictví. Syn, kterému je 12 let, chodil do školy, navštěvoval i hudební školu, sportoval, velmi rád rybařil. O víkendu jsme se vždy scházeli s naší širokou rodinou, prarodiči, sestrami na chalupě nebo jsme všichni společně jezdili na ryby. Byli jsme šťastní.

24. února v 5 hodin ráno jsem se probudila za zvuků výbuchů. Nelze to popsat slovy. Rychle jsem vzbudila dceru se slovy: "Začala válka. Vezmi bratra, doklady, vodu a jděte do sklepa." To ráno mi přišlo, že už to nemůže být horší. Panika, výbuchy, výkřiky. Nikdo nemohl uvěřit, že se tohle vůbec může ve 21. století, v civilizovaném světě, dít. To nejhorší však bylo teprve před námi. Téměř měsíc jsme žili ve sklepech, který nikdy nebyl zamýšlený jako atomový úkryt, ale stále tam bylo bezpečněji než v domě. Slyšeli jsme ze shora výbuchy tak silné, až se strop otřásl a částky z něj nám padaly na hlavu. Odpoledne, když ostřelování bylo slabší, jsme se šli občerstvit ven a doplnit zásoby.

V pátek 11. března jsme byli zrovna v domě, když projektil narazil do nedalekého domu a zničil i ten náš. My jsme jako zázrakem zůstali naživu. Manžel vytáhl mě a děti ze sutin a pod palbou střel jsme se plazili dál od domu nebo spíš toho, co z něj zbylo. Nemůžu si na to vzpomenout bez slz, nechci to už znovu zažít a nepřála bych to ani nepříteli. Následující ráno se nám podařilo jít do města, do nemocnice. Cestou jsme viděli ruské tanky. Měli jsme štěstí a podařilo se nám ujet. Byla jsem operována a odvezena přímo z operačního sálu na evakuační vlak s dětmi. Přišli jsme o domov a všechno, co jsme měli a jeli do neznáma, aniž bychom věděli kam. Ale moje děti byly naživu,

a to je hlavní. Snažila jsem se držet ze všech sil. Domy mých blízkých a rodičů byly také zničeny, nebylo kam jít... Celou cestu si moc nepamatuji, ale pamatuji si, že jsem se pořád modlila, aby Bůh vzal děti do bezpečí. Na naší cestě jsme potkávali jen dobré lidi. Bez přemýšlení a plánování jsem týden po operaci skončila s dětmi v Česku ve Zlíně. Psychicky to bylo velmi těžké. Bez znalosti jazyka, nemocná a s vědomím, že všechno, co jsme tolik let budovali, je pryč. Ale jak jsem říkala, potkávali jsme na cestě jen dobré lidi, tak se to stalo i tady.

U vlaku nás přivítala milá dívka Eva z UTB a přivezla nás do Naděje, kde nás přivítala paní ředitelka Renata a všichni ostatní. Za to jsme jim velmi vděční. Nikdy nepřestanu všem tady děkovat. Jsou tady lidi s velkým srdcem. Chovali se k nám velmi hezky. Děkuji všem, kteří nám připravili pokoj a vše, co potřebujeme. Jsem vděčná všem, kteří nám pomáhali v prvních dnech vše vyřídit. Bylo to samozřejmě nepříjemné, protože jsme nebyli zvyklí brát a nechat si pomáhat. Většinou jsme doma všem vždy pomáhali my. Ale oni to dělali s takovou laskavostí, za kterou jsem jim vděčná.

Jsem vděčná kuchařkám, které připravily velmi chutné jídlo a vždy se na nás usmívaly, i když jsem chtěla plakat. Také jsem velmi vděčná Radkovi, člověku s velkým srdcem, za jeho laskavost. Děkuji Františkovi, který nám velmi pomohl s vyřízením všech dokumentů.

Zvláštní poděkování patří Monice, která nám jako rodině pomáhala a pomáhá. Dělá pro nás opravdu hodně. Nejde všechny vyjmenovat, ale moc si vážíme pomoci všech.

Jsme velmi rádi, že jsme se k vám do Naděje dostali, pomohli jste nám překonat obtíže a hrůzy, které jsme zažili. Díky vám všem jsme si Česko zamilovali celým srdcem a vždy budeme vděční za pohostinnost a pomoc. Nevím, jak to říct každému osobně, jen chci, aby všichni věděli, jak moc vám všem děkuji.

Bohužel v naší zemi stále probíhá válka a zatím se tam nemůžeme vrátit. Teď, když strach trochu pominul, si velmi přeji najít si práci, abych v budoucnu uživila vlastní děti a nemusela žádat o finanční pomoc od českého státu, který toho pro nás už tolik udělal. Moje pátrání je zatím neúspěšné, ale věřím, že to dopadne dobře. Učíme se česky.

Díky vám všem.

A až válka skončí, budeme zase stavět a já bych vás velmi ráda viděla u nás na návštěvě na Ukrajině.

Pozn. V současné době probíhá jednání o možnosti samostatného bydlení pro tuto milou rodinu z Ukrajiny, která v současné době bydlí v Domě pokojného stáří Naděje Zlín, kde pro ni nejsou vhodné podmínky pro dlouhodobé ubytování.

ŠPEKÁČKY, VÝLETY A JEDNO OROSENÉ ANEB POVÍDÁME SI S KLIENTY, NA CO SE V LÉTĚ TĚŠÍ NEJVÍCE

Léto se pomalu blíží a i v sociálně terapeutických dílnách se na něj už moc těšíme. Zatím jsme sezónu odstartovali tím, že zkusíme různé druhy zmrzliny. Nemůžeme se shodnout, která je nejlepší, ale jednoznačně vede čokoládová a jahodová. Na poradě jsme s klienty probírali, na co se v létě nejvíce těší a s naprostou převahou vyhrálo koupaliště, opékání špekáčků a výlety. Honza nám sdělil, že bez špekáčků to nejde a Marek dodává, že nesmíme zapomenout na jedno orosené. Když se ptáme, jestli myslí kofolu, tak se sborově všichni smějí a vysvětlují, že mysleli pivečko. Hned následovala otázka, jestli bude pivečko i na naší Zahradní slavnosti? S radostí klientům sdělujeme, že i letos nás čeká Zahradní slavnost, kde se bude grilovat kuřecí maso, opékat špekáčky, nealko pivo poteče proudem a společně si užijeme krásný den plný smíchu a zajímavých her. Klientů se ptáme, jestli je v létě čeká nějaký zajímavý pobyt? Honza s nadšením říká, že pojedou na tábor a přidává se k němu Milan i Lukáš s tím, že jedou také. Milan zmiňuje,

že se moc těší na sportovní soustředění se sportovním klubem SK Berani Naděje Zlín, které se koná v Lipové lázni. K Milanovi se přidávají i další klienti a říkají, že to bude pecka a doufají, že bude i nějaké dobré kafičko a zákusek. Ujišťujeme je, že ano, přeci jen na sportovním pobytu všechno vyběháme. Lukáš nám sděluje, že už má za sebou první jarní pobyt s Handicapem v Luhačovicích, kde se starali o koně. Když se ptáme, jak pobyt probíhal, dozvídáme se, že to bylo perfektní a všechno bylo v pohodě. Úplně hladký průběh pobytu nepotvrzuje maminka jiného klienta, který byl na pobytu s koňmi také. Ihned po návratu musel navštívit chirurgii, protože si vyhodil koleno a museli mu z něj tahat krev. Bohužel tím jeho ztráty nekončí, ke všemu mu spadl mobil do záchodu a ztratil brýle, jak nám sdělila maminka při telefonátu. Holt každý den není posvícení, a i takové zážitky se nám nevyhýbají. Důležité je zůstat být nad věcí a uchovat si dobrou náladu.

Tým STD Letná

OBLAST ZLÍN NABÍZÍ NOVĚ SLUŽBY PASTORAČNÍHO ASISTENTA

Pro oblast Naděje Zlín je nově zřízená služba pastoračního asistenta a vy si možná stejně jako já kladete otázky, co všechno se pod pojmem „pastorace“ skrývá.

Alois Křišťan (autor knihy Praktická teologie, pastorace a sociální práce – mezioborové souvislosti) napsal: „Pojem pastorace označuje soubor činností, jejichž cílem je podpora kvality života člověka ve všech jeho dimenzích. Tato podpora má svá východiska a motivace v evangeliu.“ Tento srozumitelný pohled doplňuje Aleš Opatrný (autor knihy Pastorace v postmoderní době), který pastorační péči definuje jako: „Starost o potřebného člověka dotýkající se jeho samého, přesahující odbornou praktickou pomoc v oblasti sociální nebo zdravotní.“

O spiritualitu našich klientů se doposud starali a nadále starají kněží (s teologickým vzděláním, s možností vysluhovat svátosti) z více církví formou pravidelných bohoslužeb. Pastorační asistent nemusí mít zvláštní vzdělání (ani já ho nemám). Ale může laicky doplňovat to, na co při společných bohoslužbách není prostor.

Jedná se především o individuální péči, pravidelné setkávání, společný rozhovor nebo modlitbu, čtení nebo naopak naslouchání všem klientům, kteří projeví zájem.

V Domě pokojného stáří Naděje Zlín bývá nepříjemně, proto mne nejlépe zastihnete [na telefonu 773 766 821](tel:773766821) nebo [na e-mailu michaela.hrbackova@nadeje.cz](mailto:michaela.hrbackova@nadeje.cz).

Budu moc ráda za každý podnět ať už o potřebách našich klientů, nebo obecnější návrhy, které by mohly pomoci tuto službu rozvíjet.

Michaela Hrbáčková
nutriční terapeut a pastorační asistent

VRACÍME SE DO NORMÁLNÍHO ŽIVOTA

Tato věta se již pár týdnů objevuje ve veřejném prostoru v různých obměnách. Pro nás ve stacionáři to znamená především tři věci. Zprv je konečně tepleji, svítí sluníčko, a tak můžeme téměř denně vyrazet ven „mimo naše zdi“. Na toto období se každoročně moc těšíme! Je to vzpruha pro klienty i pracovníky. A když si k tomu ještě venku na hřištích zacvičíme, zahrajeme pétanque nebo popovídáme s kolemjdoucími, už to takřkajíc „nemá chybu“.

Dalším skvělým bonusem je to, že nám klienti po téměř dvou letech opět vidí do tváří! Řeknu vám, je to nepopsatelný pocit – nejen pro klienty, ale i pro nás.

A další význam uvedené věty vnímáme v tom, že konečně můžeme chodit na různé akce za dalšími lidmi a také oni můžou přijít za námi. Pro klienty je důležité, že jsou stále součástí běžného života, že nejsou vyčleňováni. Proto vždy rádi vyrazíme třeba do domova seniorů na bohoslužbu, na společné povídání s aktivizační pracovnící Hankou nebo s panem farářem. Po roce se snad také vydáme na malé výlety ať už do cukrárny, nebo jinam. Na začátku června jsme v tomto duchu otevřeli dveře obou našich středisek a na celé dopoledne přivítali děti ze ZŠ na Kvítkové. Paní učitelka a paní vychovatelka si opět společně s dětmi připravily materiály (a hlavně nápady) na společné tvoření. My jsme na oplátku připravili prostor, dobrou náladu a malé občerstvení. Měli jste vidět ty šťastné tváře našich klientů! Jejich rozzářené oči a hrdost, když mi ukazovali, co společně s dětmi vytvořili! Každý se chtěl pochlubit. Tak například jedna klientka, když jsem si prohlížela u vedlejšího stolu výrobek jiné dvojice, mě netrpělivě tahala za tričko a s dychtivým výrazem ve tváři pronesla: „Pojďte se taky podívat! Můžu vám to ukázat?“. Společně s dětmi jsme si ještě na závěr setkání zaspívali a slíbili si, že setkání určitě zopakujeme.

Jana Vrubelová
vedoucí denních stacionářů

GRATULUJEME K VÝROČÍ: 10 A 20 LET V NADĚJI

V posledních měsících oslavily dvě naše spolupracovnice kulaté výročí svého působení v Naději.

Alice Marková, pracovnice v sociálních službách v sociálně terapeutických dílnách, oslavila 20 let s námi. Nastupovala v roce 2002.

Andrea Srncová, vedoucí přímé péče v domově pro seniory, s námi oslavila 10 let. Nastupovala v roce 2012.

Oběma gratulujeme ke krásnému výročí. Děkujeme, že jste stále s námi a že s klienty pracujete s laskavostí a respektem. Jste skvělé! Těšíme se na další roky s vámi a třeba i na další „desítku“.

PRVNÍ POMOC V DOMĚ POKOJNÉHO STÁŘÍ

Dramatickou situaci spojenou se záchranou života zvládl profesionálním zásahem personál prvního patra Domu pokojného stáří.

Klientka přecenila své možnosti a ačkoli měla jídlo předem připravené a naporcované, nabrala si na vidličku více soust. Větší množství jídla, které si vložila najednou do úst jí zaskočilo a začala se dusit. Těmto případům se snažíme předcházet již při tvorbě jídelníčku, přípravě jídla i servírování, bohužel v tomto případě došlo k přecenění svých sil ze strany klientky.

Díky profesionálnímu jednání pracovníků v sociálních službách a zdravotních sester byla pomoc klientce poskytnuta OKAMŽITĚ. Nedostatek kyslíku, se kterým klientka bojovala, byl vážný. Personál se na místě rychle zorientoval a zahájil úkony potřebné k záchraně života. Postup byl proveden včas, bezchybně a profesionálně. Díky tomu se klientka mohla do několika minut volně nadechnout.

Celá situace byla vyřešena tak rychle, že nikdo z ostatních klientů nebyl při obědě vyrušen ani rozrušen.

Situace by se neobešla bez přístrojového vybavení – odsávačky dýchacích cest. Proto ještě touto cestou děkujeme NADACI ZDRAVÍ PRO MORAVU za tuto zdravotnickou techniku, kterou máme díky vám k dispozici v Domě pokojného stáří. I přesto si však přejeme, abychom ji museli používat co nejméně.

KAŽDOROČNÍ KABELKOVÝ BLÁZINEC JE ÚSPĚŠNĚ ZA NÁMI

Každý rok na jaře Zlín ovládnou kabelky. Loni jsme kvůli opatřením museli tuto oblíbenou benefiční akci přesunout až na podzim, letos jsme se však rozhodli vrátit Kabelkový VELEtrh na svůj původní jarní termín.

Kabelkovému VELEtrhu předchází vždy řada neviditelné mravenčí práce od komunikace, přes sběr kabelek, až po technickou přípravu dne „D“. Vidět však bojovný pohled v kombinaci s nadšeným úsměvem na tvářích návštěvníků veletrhu, když doslova naběhnou do foyer Městského divadla Zlín a vydávají se na lov za tou nejkrásnější kabelkou, je zkrátka k nezaplacení. V pondělí 16. 5. 2022 byla za necelou půlhodinu pryč většina kabelek. Návštěvníci měli na rukou odhadem kolem 10 až 15 kabelek. Díky velkému zájmu se nám podařilo získat krásný výtěžek v hodnotě téměř 40 000 Kč. Ten investujeme do zkvalitnění práce s našimi klienty s mentálním postižením.

Děkujeme všem zapojeným. Společnosti Coffee Express, která nám letos pomohla vytvořit pohodovou atmosféru svým stánkem s kávou. Firmě Lagen, od které jsme měli nové kvalitní kožené peněženky v samostatném stánku. Děkujeme sběrným místům, která obětovala své skladovací prostory a sbírala s námi: Květiny Halka Adamová, 14|15 Baťův Institut, Městská knihovna ve Slušovicích, Kožená galanterie LUKA, Family Point Zlín, Krajská hygienická stanice Zlínského kraje, KNTB a. s. Také děkujeme zapojeným školám a školkám: ZŠ Kvítková Zlín, Orbis, Mateřská škola, Střední škola pedagogická a sociální Zlín, Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická Zlín. Děkujeme i zlínské firmě Blaire.cz za darování nových stylových kabelek do online aukce. Mockerát děkujeme Městskému divadlu Zlín, že jste nám opět propůjčili své příjemné prostory divadelního foyer. Děkujeme všem kolegům, pomocníkům, kteří se podíleli na organizaci "dne D". A děkujeme všem, kteří přišli a nakoupili nebo si vydražili kabelku v aukci.

Těšíme se na další ročník!

BÁSEŇ O ZAHRADĚ

Helena Dufková
klientka DPS

Naše malá, ale krásná zahrada,
to je věru paráda.
Sotva jedno kvítí odkvete,
už je další poupě na světě.

Aby naše zahrada nebyla prašná,
stojí tu fungl nová kašna.
Z kararského mramoru není,
zato její pramínky pěkně zvoní.

Máme velkou radost,
učinili jsme tradici zadost.
Pěknou májku postavili,
pod vedením paní Svobodové ověnčili.

I my imobilní z toho něco máme,
hodnými pečovatelkami se zavézt dáme.
Až se řádně pokocháme,
na dobrou svačinku pospícháme.

Ó my se máme,
písničky si zazpíváme.
Krásný máj je lásky čas,
už jen vzpomínáme.

NADĚJE, OBLAST ZLÍN

OKRUŽNÍ 5550, ZLÍN 760 05

TEL. 575 758 131

ZLIN@NADEJE.CZ

WWW.NADEJE.CZ/ZLIN

URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ.